

פרשת ואֵתָהּ תִּצְוֶה הַתְּשֵׁב"ו

ari.kahn@biu.ac.il

הרב ארי דוד קאהן

*Shiur is sponsored by Rabbi Michael and Jeri Laxmeter
for the refuah shleimah of their granddaughter Avigayil Sara bat Shaina Ahrona*

1. שמות פרק כח פסוק א - ה (פרשת תצוה)

(א) וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלֶיךָ אֶת-אֶהָרָן אָחִיךָ וְאֶת-בְּנָיו אִתּוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנֹלֶיךָ אֶהָרֹן נָדָב וְאַבִּיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אֶהָרֹן: (ב) וְעָשִׂיתָ בְּגָדֵי-קָדֹשׁ לְאֶהָרֹן אָחִיךָ לְכָבוֹד וּלְתִפְאֵרֶת: (ג) וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֶל-כָּל-חַכְמֵי-לֵב אֲשֶׁר מִלְּאֵתֶיךָ רִיחַ חֲכָמָה וְעָשׂוּ אֶת-בְּגָדֵי אֶהָרֹן לְקֹדֶשׁוֹ לְכַהֲנֹלֶיךָ: (ד) וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאֶפֹּד וּמְעִיל וְכִתְנֹת תְּשֻׁבֵץ מִצְנֻפֹת וְאַבְגָּט וְעָשׂוּ בְּגָדֵי-קָדֹשׁ לְאֶהָרֹן אָחִיךָ וּלְבָנָיו לְכַהֲנֹלֶיךָ: (ה) וְהֵם יִקְחוּ אֶת-הַזָּהָב וְאֶת-הַתְּכֵלֶת וְאֶת-הָאַרְגָּמָן וְאֶת-תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת-הַשֵּׁשׁ: פ

And they shall take the gold, and the sky-blue [wool], and the purple [wool], and the crimson [wool], and the fine linen."

2. במדבר פרק טו פסוק לח (פרשת שלח)

(טו) וַיִּבְרָךְ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי בְּגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנִתְּנָוּ עַל-צִיצִית הַכְּפָף פְּתִיל תְּכֵלֶת...: (מ) לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: (מא) אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרָיִם מִצְרַיִם לְהָיוֹת לְכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם: פ

3. דברים פרק כב פסוק יא - יב (פרשת כי תצא)

לֹא תִלְבַּשׁ שְׂעִטָּנוֹ צִמְרֵן וּפְשִׁתִּים יַחְדָּו: ס (יב) גְּדָלִים תַּעֲשֶׂה-לָּךְ עַל-אַרְבַּע פְּנֵפוֹת פְּסוּתָהּ אֲשֶׁר תִּכְסֶּה-בָּהּ: ס

4. תלמוד בבלי מסכת מנחות דף מג עמוד א

רב יהודה רמי תכילתא לפרוזומא ^{היה מטיל תכלת} דאינשי ביתיה ומברך כל צפרא להתעטף בציצית.

5. רש"י מסכת מנחות דף מג עמוד א

רב יהודה רמי ליה תכילתא לפורזימא דאינשי ביתיה - היה מטיל ציצית לבגד שמתכסה בו אשתו.

6. במדבר פרק טז פסוק א - ג (פרשת קרח)

(א) וַיִּקַּח קִרְחַת בֶּן-צִיְהָר בֶּן-קֵהָת בֶּן-לֵוִי וְדָתָן וְאַבִּירָם בְּנֵי אֱלִיָּאָב וְאוֹן בֶּן-פִּלֵּת בְּנֵי רְאוּבֵן: (ב) וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאַנְשֵׁים מִבְּנֵי-יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמְאַתָּים וַיִּשְׂאִי עֵדָה קְרָאִי מוֹעֵד אַנְשֵׁי-שָׁם: (ג) וַיִּקְהָלוּ עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אֶהָרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב-לְכֶם כִּי כָל-הָעֵדָה כָּלָם קְדוֹשִׁים וּבְתוֹכְכֶם ה' וּמִדְּוַע תִּתְנַשְּׂאוּ עַל-קֵהָת ה':

7. כתר יונתן במדבר פרק טז פסוק א (פרשת קרח)

ויקח טליתו שכולה תכלת קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלית בני ראובן:

8. רש"י במדבר פרק טז פסוק א (פרשת קרח)

והלבישן טליתות שכולן תכלת. באו ועמדו לפני משה. אמרו לו טלית שכולה של תכלת חייבת בציצית או פטורה. אמר להם חייבת. התחילו לשחק עליו, אפשר טלית של מין אחר חוט אחד של תכלת פוטרה, זו שכולה תכלת לא תפטור את עצמה:

9. שמות פרק יט פסוק ה - ו (פרשת יתרו)

(ה) וְעַתָּה אִם-שָׂמוּעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-בְּרִיתִי וְהִיִּיתֶם לִי סִגְלָה מִכָּל-הָעַמִּים כִּי-לִי כָל-הָאָרֶץ: (ו) וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי מִמְּלַכֹת פְּהַגִּים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

10. במדבר רבה (וילנא) פרשה יח סימן ד (פרשת קרח)

ויקהלו על משה ועל אהרן, ויקח קרח לקח טליתו והלך ליטול עצה מאשתו כשאמר הקדוש ברוך הוא למשה (שם/במדבר/)
(ט) קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אותם וכה תעשה להם לטהרם וגו' והעבירו תער על כל בשרם מיד עשה כן לקרח התחיל לחזור על ישראל לא היו מכירין אותו אמרו לו מי עשה לך כך אמר להם משה עשה בי ולא עוד אלא נטלני בידי ורגלי והיו מניפין אותי ואומר לי הרי אתה טהור והביא את אהרן אחיו וקשטו ככלה והושיבו באהל מועד ...

11. במדבר פרק כו פסוק יא (פרשת פינחס)

וּבְנֵי-קָרַח לֹא-מָתוּ: ס

12. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צו עמוד ב

מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק.

13. במדבר רבה (וילנא) פרשה כב סימן ז (פרשת מטות)

וכן שני עשירים עמדו בעולם אחד מישראל ואחד מאומות העולם, קרח מישראל והמן מאומות העולם ושניהם נאבדו מן העולם,

14. אסתר פרק ו

(א) בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את-ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: (ב) וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על-בגתנא ות'רש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: (ג) ויאמר המלך מה-נעשה יקר וגדולה למרדכי על-זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא-נעשה עמו דבר: (ד) ויאמר המלך מי בחצר והמן פ'א לחצר בית-המלך התיצונה לאמר למלך לתלות את-מרדכי על-העץ אשר-הכין לו: (ה) ויאמרו נערי המלך אליו הגה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: (ו) ויבוא המן ויאמר לו המלך מה-לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: (ז) ויאמר המן אל-המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: (ח) וביאו לבוש מלכות אשר לבשו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן פתח מלכות בראשו: (ט) ונתון הלבוש והסוס על-יד-איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את- האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבו על-הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו פכה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: (י) ויאמר המלך להמן מהר קח את-הלבוש ואת-הסוס כאשר דברת ועשה-כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל-תפל דבר מכל אשר דברת: (יא) ויגח המן את- הלבוש ואת-הסוס וילבש את-מרדכי וירכיבוהו ברחוב העיר ויקרא לפניו פכה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: (יב) וישב מרדכי אל-שער המלך והמן נדתה אל-ביתו אבל וחספוי ראש: (יג) ויספר המן לזרש אשתו ולכל-אהביו את כל- אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא-תוכל לו כי-נפול תפול לפניו: (יד) עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את-המן אל- המשחה אשר-עשתה אסתר:

15. אסתר פרק ז פסוק ח

והמלך שב מגנת הבימן אל-ביתו משתה היין והמן נפל על-המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את-המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו: ס

16. אסתר פרק ה פסוק א

(א) ויהיו ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית-המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על-כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית:

17. אסתר פרק ד

(א) ומרדכי ידע את-כל-אשר נעשה ויקרע מרדכי את-בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק וזעקה גדלה ומרה: (ב) ויבוא עד לפני שער-המלך כי אין לבוא אל-שער המלך בלבוש שק: (ג) ובכל-מדינה ומדינה מקום אשר דבר- המלך ונתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים: (ד) ותבואנה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלת המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את-מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל:

18. אסתר פרק ב

(א) אסר הדברים האלה פשוך חמת המלך אחשוורוש זכר את-נושתי ואת אשר-עשתה ואת אשר-נגזר עליה: (ב) ויאמרו נערי-המלך משרתיו בקשו למלך נערות בתולות טובות מראה: ... (ה) איש יהודי הגה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן-שמעי בן-קיש איש ימיני: ... (ז) ויהי אמון את-הדסה היא אסתר בת-דלו כי אין לה אב ואם והנערה יפת- תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: (ח) ויהי בהשמע דבר-המלך ונתו ובהקבץ נערות רבות אל-שושן הבירה אל-יד הגי ותלקח אסתר אל-בית המלך אל-יד הגי שמר הנשים: (ט) ותישב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את-תמרניה ואת- מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת-לה מבית המלך וישגה ואת-נערותיה לטוב בית הנשים: ... (יז) ויצאה המלך את-אסתר מכל-הנשים ותשא-תן וחסד לפניו מכל- הבתולת וישם פתח-מלכות בראשה וימליכה פתח ושתי: (יח) ויעש המלך משתה גדול לכל-שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת ביד המלך: (יט) ובהקבץ בתולות שגית ומרדכי ישב בשער-המלך: (כ) אין אסתר מגדת מולדתה ואת- עמה כאשר צנה עליה מרדכי ואת- מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו: ס

19. שולחן ערוך אורח חיים הלכות מגילה ופורים סימן תרצו סעיף ח

מִתֵּר לְשֵׂא אִשָּׁה בְּפֹרִים. {הִגָּה: בֵּין בֵּי"ד בֵּין בֵּט"ו, וְכָל שְׂכָן שְׂמֵתָר לְעִשׂוֹת פְּדִיּוֹן הַבֵּן (תוס' פ"ק דמ"ק). וּמָה שְׂנֵהָגוּ לְלִבֵּשׁ פְּרָצוּפִים בְּפֹרִים, וְגָבַר לִבְשׁ שְׂמֵלֵת אִשָּׁה וְאִשָּׁה פְּלִי גָבַר, אֵין אִסוּר בְּדָבָר מֵאַחַר שְׂאִין מְכֻנְיִן אֶלָּא לְשִׁמְחָה בְּעֵלְמָא; וְכֵן בְּלִבִּישַׁת כְּלָאִים דְּרַבְנָן. וְיֵשׁ אֹמְרִים דְּאִסוּר, אֲבָל הַמְנַהֵג פְּסָבְרָא הִרְאִישׁוּנָה. וְכֵן בְּנֵי אָדָם הַחוּטְפִים זֶה מִזֶּה דָרָף שְׂמֵחָה, אֵין בְּזֶה מְשׁוּם לֹא תַגְזֹל (ויקרא יט, יג) וְנִהְיָו פֶּה, וּבְלִבְד שְׂלֵא יַעֲשֶׂה דָבָר שְׂלֵא פִהָגָן עַל פִּי טוֹבֵי הָעִיר (תְּשׁוּבַת מֵהַר"י מִינְיָן סִימָן ט"ז).

20. דרכי משה אורח חיים תרצ"ו:

כתב מהר"י מינץ בתשובה סי' י"ז וז"ל על דבר לבישת הפרצופין שנוהגין בפורים אם יש לחוש בזו משום לא ילבש גבר שמלת אשה או לא יהיה כלי גבר על אשה והמנהג פשוט ואין מוחה והאריך בתשובה למצוא היתר לדבר משום דמאחר דאיש ואשה שוין בו לא שייך משום לא ילבש ותו דנמצא בשם רי"ב על הבחורים שחוטפין בפורים אפילו שלא ברשות משעת מקרא מגילה עד סוף סעודת פורים שהם ב' לילות ויום אחד אין בו משום גזל ואין להזמין לדין על זה ובלבד שלא יעשו שלא כהוגן על פי ז' טובי העיר הרי כתב דמשום שמחת פורים ליכא למיחש לאיסור לא תגזול ה"נ בנדון דידן שמתנכרין בפרצופין לשם שמחת פורים ליכא למיחש לאיסור לא ילבש עכ"ל התשובה ואפשר שמזה נתפשט המנהג ללבוש כלאים דרבנן בפורים ועושיין לשמחה דהרי רואין דאפילו איסור דאורייתא דוחה כי לא מתכוין כ"ש כלאים דרבנן אמנם ראיתי מהר"י בר"ן שקרא תגר על המנהג של לבישת כלאים וכתב ויש תולין עצמן בתשובת ריב"א שכתב דליכא למיחש לאיסור גזל משום שמחה ולא מילתא היא דממון ניתן למחילה דהפקר ב"ד הפקר משא"כ באיסור ושמעתי מאבא ז"ל שהיה מוחה באותן הלבושים כלאים וכן אני נוהג אחריו עכ"ל ולפ"ז כ"ש דאסור ללבוש בפרצופין אמנם מאחר דחזינן דפשט המנהג ואין מוחה נ"ל ליישב המנהג מהא דאמרין פרק בתרא דכלאים ומביא לה פ' הגזל בתרא (ק"ג). דמותר ללבוש כלאים אם אינו מתכוין ללבישה וכ"ש לפי מקצת מפרשים שפירשו שם דלבשו כדי שלא יכירוהו שהוא יהודי ואפ"ה שרי א"כ ש"מ דכי לבשו להתנכר בהן שרי וה"ה בפורים כן נ"ל טעם המנהג אבל טוב להחמיר ולעבוד ה' בשמחה ולהיות גילה ברעדה:

21. שו"ת מהר"י מינץ סימן טו

שלמא רבא לעמיתי ידידי הח"ר נחם יצ"ו ע"ש וכא"ל =עמך שלום וכל אשר לך= יצ"ו ... על דבר לבישת הפרצופים שנוהגין ללבוש בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים בפורים. הנה ראיתי שכבר פסק להתיר אהובי ועמיתי מחות' כרכא דכולא ביה אבקת הרוכלי' ריש כלה וריש גולה האשל הגדול מהר"ר אליקים סג"ל יצ"ו והוציא כאור משפטו כאשר נמוקו עמו. וראיותיו מוכיחין עליו כאלו יצאו מפי הגבורה ע"כ המהרהר אחריו כמהרהר אחר השכינה אף אני אמרתי להביא ראיה להתיר לא כמהרהר אחרי הרב הגדול יצ"ו ולא כמחזיק דבריו כי אינו צריך ועוד כי ראיותיו ידידי אלימי מראיות דידי. אבל באתי לטול שכר שיבא מכשורא דמצוה ליתן טעם ולהביא ראיה מה ראוי על ככה גדולי' וחסידים עולם ז"ל שנתגדלתי אצלם אשר ראו בניהם ובנותיהם חתניהם וכלתיהם /וכלותיהם/ לובשין אותן פרצופים ושינוי בגדיהם מבגדי איש לבגדי אשה וכן להיפך. ואם היה ח"ו נדנוד עבירה חלילה וחס להם לשתוק ולא ימחו וכ"ש וק"ו באיסור לאו אלא ודאי היה להם ראיה וסמך שהיתר גמור הוא ואין בלבוש זה הרהור עבירה לאפוקי מלבו של פלגאה וצדוקי ומוחרם גרשם בונה פאצ"ו המדבר והמהרהר אחר מטתן של גדולים וחסידים עולם זצ"ל. ...

22. זוהר - רעיא מהימנא כרך ג (ויקרא) פרשת בהר דף קט עמוד א

א"ר שמעון והא אשכחנא חצרים דאתמר ביה (אסתר ה) ותעמוד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך ובכל אתר המלך סתם דא קודשא בריך הוא, ותעמוד אין עמידה אלא צלותא, נכח בית המלך נכח בית המקדש דכל ישראל צריכין לצלוא צלותא דלהון לתמן למהוי נכח המקדש, הכא מאן חצר הפנימית ודאי תרין אינון חצרות בית יי', אמר ליה בוצינא קדישא תרין חצרים אינון חצוניים דלבא ואינון תרין אזנים דלבא ותרין בתים פנימיים תרין בתי דלבא ותרין אינון בתי גוואי ותרין אינון בתי בראי, ובזמנא דיהא פורקנא, גאולה תהא לכלהו לאינון קריבין ללבא דאיהו שכינתא ולאלין רחיקין דאתקריבו הדא הוא דכתיב (ישעיה נז) שלום שלום לרחוק ולקרוב ואוקמוה לרחוק מעבירה ולקרוב ממצוה, בההוא זמנא:

23. תיקוני זהר דף נז/ב

ואיהי יום הפורים, וכד אתקשטת קדמיה בלבושין שפירין דאינון לבושי כפרה, אתקריאת ציץ דיליה, מצנפת דיליה, אבנט דיליה, איהי כלילא מארבע בגדי לכן מסטרא דימינא, ומארבע בגדי זקב מסטרא דשמאלא, בההוא זמנא דאתקשטת

באליו לבושין דכפורה אַתְּמַר בַּהּ (אסתר ה א) וּתְלַבֵּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת, וּבַהּוֹן עֲאֵלַת לַפְּנֵי וּלְפָנִים, הַדָּא הוּא דְכָתִיב (שם) וּתְעַמּוּד בְּחֶצֶר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית, וּבַהּוֹן נְשֹׂאָה חֵן בְּעֵינָיו, וְרָזָא דְמַלְכָּה וּרְאִיתִיהָ לְזַכּוֹר בְּרִית עוֹלָם (בראשית ט טז), וּמִיָּד אַדְנִי"י שְׁמָעָה אַדְנִי"י סְלָחָה אַדְנִי"י הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֵל תְּאַחֵר (דניאל ט ט): פּוּרִים אֶתְקָרִיאַת עַל שְׁם יוֹם הַכַּפּוּרִים, דְּעֵתִידִין לְאַתְעֲנָא בֵּיהּ, וּלְשִׁנּוּי לִיהּ מַעֲנוּי לְעֲנָג, וּמָה דְאִיהִי שְׁכִינְתָּא אֲסוּר בֵּיהּ נְעִילַת הַסַּנְדֵּל, בַּהּוּא זְמַנָּא אַתְּמַר בַּהּ (שיר ז ב) מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ בְּנֻעָלִים בַּת נְדִיב, וְעוּגָא וְחֻדְזָה וְכַמָּה טְבִין מְזוּמְנִין לַגְּבָהּ, וְדָא יְהֵא בְּזַמְנָא דְפּוּרְקָנָא בְּעֲגָלָא: [וְהִיא יוֹם הַכַּפּוּרִים, וּכְשֶׁמֶתְקַשְׁטֶת לְפָנָיו בְּלְבוּשִׁים יָפִים, שְׁהֵם לְבוּשֵׁי כַפָּרָה, הִיא נִקְרְאת הַצִּיץ שְׁלוֹ, הַמְצַנֶּפֶת שְׁלוֹ, הַאֲבֵנֵט שְׁלוֹ. הִיא כְּלוּלָה מֵאַרְבָּעָה בְּגָדֵי לְבָן מִצַּד הַיָּמִין, וּמֵאַרְבָּעָה בְּגָדֵי זָהָב מִצַּד הַשְּׂמָאל. בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁמֶתְקַשְׁטֶת בְּלְבוּשִׁים הַלְלוּ שֶׁל כַּפָּרָה, נֹאֲמַר בַּהּ וּתְלַבֵּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת, וּבֵהֶם נִכְנָסַת לַפְּנֵי וּלְפָנִים. זְהוּ שְׁכָתוּב וּתְעַמּוּד בְּחֶצֶר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית, וּבֵהֶם נְשֹׂאָה חֵן בְּעֵינָיו, וְסוּד הַדְּבָר - וּרְאִיתִיהָ לְזַכּוֹר בְּרִית עוֹלָם, וּמִיָּד אַדְנִי"י שְׁמָעָה אַדְנִי"י סְלָחָה אַדְנִי"י הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֵל תְּאַחֵר. פּוּרִים נִקְרְאת עַל שְׁם יוֹם הַכַּפּוּרִים, שְׁעֵתִידִים לְהַתְעַנֵּג בּוֹ, וּלְשִׁנּוֹת אוֹתוֹ מַעֲנוּי לְעֲנָג, וּמָה שְׁהִיא שְׁכִינָה אֲסוּר בּוֹ נְעִילַת הַסַּנְדֵּל, בְּאוֹתוֹ זְמַן נֹאֲמַר בַּהּ מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ בְּנֻעָלִים בַּת נְדִיב, וְעֲנָג וּשְׁמָחָה, וְכַמָּה טוֹבוֹת מְזַמְּנוֹת אֵלֶיהָ, וְזֶה יְהִיָּה בְּזְמַן הַגְּאֻלָּה בְּמַהֲרָה.]

24. אסתר פרק ח פסוק טו - טז

(טו) וּמִרְדֵּכָי יֵצֵא מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְחֹזֵר וְעֲטָרַת זָהָב גְּדוּלָּה וּמְכָרִיף בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שׁוֹשָׁן צָהָלָה וּשְׁמָחָה: (טז) לִיהוּדִים הִיָּתָה אוֹרָה וּשְׁמָחָה וּשְׁשׁוֹן וִיקָר:

And Mordechai went forth from before the king in royal attire of sky-blue and white, with a great golden crown, and a fine **linen** and purple **wool** garment; and the city Shushan shouted and rejoiced.

25. אסתר פרק א פסוק א - ד

(א) וַיְהִי בַיָּמֵי אַחֲשֵׁרוּשׁ הוּא אַחֲשֵׁרוּשׁ הַמֶּלֶךְ מְהֻדוּ וְעַד-כּוֹשׁ שָׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה: (ב) בַּיָּמִים הֵהֵם פְּשָׁתוֹ הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ עַל כֶּסֶף מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה: (ג) בְּשָׁנַת שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוֹ עֲשֵׂה מִשְׁתֶּה לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חִילוּ פָּרַס וּמְדֵי הַפְּרָתָמִים וּשְׂרֵי הַמְּדִינּוֹת לְפָנָיו: (ד) בְּהִרְאֹתוֹ אֶת-עֵשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת-יָקָר תְּפָאֲרַת גְּדוּלְתוֹ יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמֵאָת יוֹם:

26. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יב עמוד א

בהראתו את עשר כבוד מלכותו אמר רבי יוסי בר חנינא: מלמד שלבש בגדי כהונה: כתיב הכא יקר תפארת גדולתו וכתיב התם לכבוד ולתפארת.

27. במדבר פרק כא פסוק א (פרשת חקת)

וַיִּשְׁמַע הַכֹּהֲנֵי מִלֹּד-עֶרְדֵי יוֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי בָא יִשְׂרָאֵל בְּרֶדֶף הָאֲתָגָרִים וַיִּלְחַם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּוּ מִמֶּנּוּ שָׁבִי:

28. במדבר פרק יג פסוק כט (פרשת שלח)

עֲמַלְק יוֹשֵׁב בְּאַרְצֵי הַנֶּגֶב וְהַחֲתִי וְהַיְבוּסִי וְהָאֲמֹרִי יוֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל-הַיַּם וְעַל גַּד הַיַּרְדֵּן:

29. רש"י במדבר פרק כא פסוק א (פרשת חקת)

(א) וישמע הכנעני - שמע שמת אהרן ונסתלקו ענני כבוד וכו', כדאיתא בר"ה (דף ג א). ועמלק מעולם רצועת מרדות לישראל, מזומן בכל עת לפורענות: יושב הנגב - זה עמלק, שנאמר (במדבר יג, כט) עמלק יושב בארץ הנגב. ושנה את לשונו לדבר בלשון כנען, כדי שיהיו ישראל מתפללים להקב"ה לתת כנענים בידם והם אינם כנענים, ראו ישראל לבושיהם כלבושי עמלקים ולשונו לשון כנען, אמרו נתפלל סתם, שנאמר אם נתון תתן את העם הזה בידי:

30. בראשית פרק כז פסוק טו - כג (פרשת תולדות)

(טו) וּתְקַח רַבֵּקָה אֶת-בְּגָדֵי עֵשָׂו בְּגָה הַגְּדֹל הַחֲמֹדֶת אֲשֶׁר אִתָּהּ בַּבַּיִת וּתְלַבֵּשׁ אֶת-יַעֲקֹב בְּגָה הַקָּטָן: (טז) וְאֵת עֹרֹת גְּדֵי הָעֵזִים הַלְּבִישָׁה עַל-יָדָיו וְעַל חֻלְקַת צוּאָרָיו: (יז) וּתְתֵן אֶת-הַמְּטַעֲמִים וְאֶת-הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשָׂתָה בְּיַד יַעֲקֹב בְּגָה: (יח) וַיָּבֵא אֶל-אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הַנְּנִי מִי אִתָּהּ בְּנִי: (יט) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-אָבִיו אֲנִכִּי עֵשָׂו בְּכֹרֶךָ עֲשִׂיתִי כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי קוּם-בָּא שָׁבָה וְאֶכְלֶה מִצִּידִי בְּעִבּוֹר תְּבָרַכְנִי נְפֹשָׁה: (כ) וַיֹּאמֶר יַצְחָק אֶל-בְּנוֹ מֵהַיָּהּ מִהֲרַת לְמַצָּא בְּנִי וַיֹּאמֶר כִּי הַקְּרָה ה' אֱלֹהֶיךָ לְפָנָי: (כא) וַיֹּאמֶר יַצְחָק אֶל-יַעֲקֹב גֵּשׁ-גָּא וְאַמְשֵׁף בְּנִי הַאֲתָה זֶה בְּנִי עֵשָׂו אִם-לֹא: (כב) וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב אֶל-יַצְחָק אָבִיו וַיִּמְשָׁהוּ וַיֹּאמֶר הַקֵּל קוֹל יַעֲקֹב וְהִזְדַּים יְדֵי עֵשָׂו: (כג) וְלֹא הִפִּירוּ כִּי-הָיוּ יָדָיו פִּינְדֵי עֵשָׂו אֲחִיו שְׁעֵרַת וַיְבָרַכְהוּ: